

Bekendtgørelsens Fastsættelse af Maksimalprisen har været en Spekulation, som har søgt at drive Prisen i Vejret, og at det derfor vil være let at konstatere, at der har fundet adskillige Salg af Uld Sted til højere Pris end den, som nu fastsættes som Maksimalpris. Jeg kan kun udtrykke min Tilfredshed med, at alle Partier er gaaet med til at fastsætte en Maksimalpris og forlange Ulden afleveret til denne Maksimalpris uden Hensyn til, at der i Markedet har været betalt højere Spekulationspriser for denne Vare. Jeg anser det for særdeles betydningsfuldt, at dette nu fastslaaes med hele Rigsdagens Tilslutning.

Jeg skal dernæst vende mig til Slutningen af Venstres Betænkning, som gaar ud paa, at Mindretallet ikke kan erkende Indenrigsministerens Berettigelse til, som i Bekendtgørelsen af 31. Maj d. A. sket, administrativt at paabyde Aflevering til en af ham fastsat Pris. Man formener, at Ministeren hverken efter Indholdet eller efter Forudsætningerne i Loven af 7. August 1914 har den hertil fornødne Bemyndigelse. Denne Udtalelse blev af den ærede Ordfører for Venstre (Jørgen Jensen) motiveret paa en, som det synes mig, ret forsigtig Maade og med Ord, der maaske skulde søge i nogen Grad at tage Brodden af denne Udtalelse, i alt Fald afsvække dens noget betænelige Karakter, men jeg skal først og fremmest henholde mig til Udtalelsen, saaledes som den findes i Betænkningen, og maa tillade mig overfor det høje Ting at stille denne Udtalelse af Partiet Venstre i Belysning af nogle Kendsgerninger. I Foraaret 1917 indtraf, som bekendt, en Vending i de neutrale Staters Forhold til Omverdenen ved den skærpede Blokadepolitik. Der opstod paa den Tid Vanskeligheder af stort Omfang, som i Øjeblikket truede vort og andre neutrale Samfund med en Katastrofe. Jeg maa antage, at Partiet Venstre paa dette Tidspunkt med større Forstaaelse end paa andre har indset Nødvendigheden af, at der foreligger Bemyndigelser for Ministeriet til at gribe ind administrativt ved at paabyde Aflevering til en af Ministeriet fastsat Pris. I Foraaret 1917 blev der nemlig af den overordentlige Kommission, i hvilken der var et Underudvalg, hvori det ærede Medlem, der nu er Ordfører for Venstre, havde Sæde, gjort Indstilling til Ministeriet om en tvungen Aflevering af Brødkorn og Foderkorn, idet det var nødvendigt for Landboerne at søge den forhaandenværende Ulighed i Beholdningernes Størrelse

udlignet derigennem, at de større Landbrugere, som ofte endnu havde meget store Beholdninger af Foderkorn, afgav gennem Staten Foderkorn til andre Landboere, som manglede dette. Denne Indstilling blev derefter behandlet i det staaende Landbrugsudvalg, som i Møder den 28. og 29. gav Tilslutning med visse Ændringer til det Forslag, Kommissionen havde stillet. Den 3. og 4. April 1917 udkom saa Bekendtgørelser henholdsvis om Brødkorns Overtagelse af Staten og om Aflevering af Foderkorn. I den sidste hedder det, at Landbrugere har Lov til at beholde Saa-sæd og desuden 200 kg Byg og Blandsæd for hvert til hans Besætning hørende Svin, som paa Bekendtgørelsesdatoen var over 4 Uger, og der tilføjes saa, at det Kvantum Byg og Blandsæd, som herefter bliver til Rest, skal afleveres til Foderbrug og Saa-sæd, eventuelt til Brug ved Fremstilling af Mel eller Gryn. Der staar saa videre i Bekendtgørelsen, at den Landbruger, der i Henhold til de foranstaaende Bestemmelser er pligtig til at afgive Byg eller Blandsæd, skal — for saa vidt der ikke allerede foreligger Kontrakt om Salg af Partiet — enten afhænde Partiet til den stedlige Korntilsynsmand, hvis denne kræver det, eller fremlægge Bevis for at have solgt og afleveret det paagældende Kvantum inden 14 Dage efter, at Partiet er registreret af denne Korntilsynsmand. Det vil altsaa ses, at denne Bekendtgørelse paabød alle de Landbrugere, der havde mere end et vist Kvantum Byg, at aflevere dette gennem Korntilsynsmanden, for at det derefter kunde afhændes til andre Landbrugere. Det var en meget vidtgaaende Afleveringspligt, som den Gang blev gennemført. Jeg har senere hørt den Bemærkning fremføre af et Medlem af Partiet i Anledning af Bekendtgørelsen om Uld, at han ikke havde været opmærksom paa, at Ministeren tidligere havde udstedt et saadant Afleveringspaabud. Jeg skulde tro, at der ikke kan findes mange her i Landet, som ikke er blevet opmærksomme paa, hvad der foregik i Foraaret 1917, da der skabtes en hel midlertidig Institution, nemlig Korntilsynsmandsinstitutionen, hvis Opgave var at være Mellemed ved Optyldelsen af den ved Bekendtgørelsen af 4. April paalagte Afleveringspligt. Denne saaledes ved Bekendtgørelsen skabte Afleveringspligt er, saa vidt jeg har kunnet konstatere, gennemført i stor Ro og i fuld Erkendelse af det nødvendige i denne Beslutnings Gen-